

Štace - Hop trop

1. Až na konec vlaku jednou modrej vagón přicvaknou,
budu já ten, kdo tu slávu platí,
vagón salonní - sen můj životní,
házet budu mince zlatý oknem na trať tuláků.
- R: Takhle nějak jsem to viděl a za nocí o tom snil
na pryčně v boudě prkenný,
ale každodenní dřinu proč bych večer nezapil
u dráhy v horách stavěný.
2. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejch dek,
oči pálí, když se hodně stejská,
jednou přijde den, řekneš: ďas to vem,
v dálce na časy se blejská, padáš na zem z oblaků.
- R: Tak mně neměj, holka, za zlý, že mně koukaj' prsty z bot,
já zatím nemám jinačí,
z týhle zatracený štace o nejednu zkušenost
přijel jsem aspoň bohatší.
3. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejch dek,
oči pálí, když se hodně stejská,
jednou přijde den, řekneš: ďas to vem,
v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská,
v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská ...